

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 126. An & quomodo in praxi elici possit propositum cavendi omnia
venialia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

§. 4. Non requiritur propositum extendens
ad omnia venialia, quia secundum dicta n.
681, non requiritur dolor de omnibus veniali-
bus, quæ quis confitetur, ergo nec propositum
cavendi illa omnia, sed sufficit propositum ca-
vendi saltem aliquod illorum, de quibus dolet,
& rationes ibi sunt sufficienter insinuatæ.

905

§. 5. Præter propositum cavendi aliquod
veniale ex confessis, de quibus dolet, fortè et-
iam requiritur propositum cavendi omnia mor-
talia, seu non peccandi de cætero mortaliter,
quia qui suscipit Sacramentum, vult gratiam
de se reconciliativam, quæ sit forma amicitiæ
divinæ de se perpetuæ, ergo vult non esse aver-
sus, nec inimicus Deo, ergo vult servare impo-
sterum omnia ejus præcepta obligantia sub
mortali, ergo vult nullum mortale committere,
& hoc re ipsâ est propositum universale caven-
di mortalia.

906

Q. 126. *An & quomodo in praxi elici possit pro-
positum cavendi omnia venialia.* R. Difficultas hic
est non parva, cum enim non possint caveri o-
mnia, nisi, uti habet T. id. sess. 6. can. 23. ex spe-
ciali Dei privilegio, quod nemo sibi spondere
potest, Authores variè loquuntur de hoc pro-
posito cavendi omnia venialia, nam

907

I. S. Th. 3. p. q. 87. a. 1. ad 1. dicit ad pœni-
tentiam venialium sufficere, quod homo pro-
ponat abstinere à singulis, non tamen ab omni-
bus. Non est autem sensus, quod requiratur
propositum abstinendi ab omnibus distributi-
vè sumptis, hoc enim esset propositum absti-
nendi à collectione omnium, sicuti qui vellet
occidere omnes homines distributivè sumptos,
vellet re ipsâ tollere totam collectionem homi-

K k 3 num,

num, quæ non includit nisi omnes & singulos. Nec est sensus, quod sufficiat proponere abstinere à singulis sub disjunctione & conditionate, v. g. sic, volo abstinere à mendaciis, vel si ab his non, volo abstinere à detractionibus &c., tale enim propositum non esset efficax respectu ullius determinatè venialis, quia esset compositibile cum singulis: Itaque S. Th. vult sufficere propositum abstinendi à quibusvis venialibus, quæ in particulari singulatim occurrere possunt, uti exponunt Lugo d. 14. n. 140. Palav. n. 288. Aversa q. 14. f. 6. Et simili sensu dicit Sto. n. 80. sufficere propositum vitandi singula in sensu diviso, ita ut nullum determinatè assignari possit, à quo animus saltem virtualiter non abhorreat.

1908

2. Suar. d. 4. f. 3. n. 5. dicit sufficere, si proponat facere, quod in se est, sive, ut ait Eſparja q. 91. ad 1. a. 8. quantum patitur humana fragilitas, velitque adhibere diligentiam magnam, quantum fieri potest, in illis vitandis. Et quamvis Lugoni à n. 130. displiceat illud, quod in se est, tamen quæ opponit, displicent Dicast. d. 6. à n. 295., sed his omnibus omissis potest explicari Suar., quod sicuti ad efficacem dolorem sufficit affectiva detestatio, quæ tamen non potest efficere, ut peccata non fuerint, sic sufficiat affectivum propositum, quamvis efficere non possit, ut postea non sequatur relapsus, sufficit enim dolorem & propositum esse affectivè efficacia, quantum in se est, & non requiritur esse effectivè absolute efficacia.

1909

3. Stephanus à S. Paulo t. 5. d. 5. n. 113. dicit sufficere, si habeat propositum conditionatum, seu desiderium cavendi totam collectionem, si esset

esset possibile, quia revera tota collectio ipsi displicer ex vi hujus pœnitentiae: Hinc *Palav.* n. 292. dicit ad propositum hic sufficiens requiri quidem desiderium, attamen non spem cavendi omnia: desiderium autem habere potest, inquit *Averja, Rhodes, Bosco* n. 245., quia potest physice cavere, quamvis moraliter non possit.

4. *Lugo* n. 133. dicit sufficere, si doleat de tanto numero, ac proinde proponat illam frequentiam emendare: Et hoc innuit etiam *S. Th.* suprà, dicens debere habere propositum se preparandi ad minuenda venialia; quia nempe est specialis in honestas in repetita illa frequentia, quæ non est in singulis illis peccatis. Idem volunt *Tamb.* n. 9. & 10. *Sporer* n. 97. *Palav.* n. 289. dicentes sufficere, si proponat æquali tempore non committere tot venialia, sed emendare multitudinem, uti habet *Esp.* suprà; sed contra hoc propositum movent difficultatem *Arriaga* d. 28. à n. 20. & *Dicast.* à n. 301., cui non satis obviavit *Lugo*, quæstio enim est de dolore & proposito, non tantum circa illam frequentiam seu multitudinem emendandam, sed etiam circa ipsam venialia, quæ frequentiam illam constituunt: hinc,

5. *Sporer* n. 338. ait magis expedire confiteri & firmiter proponere cavere pauca venialia, v.g. quæ sunt graviora vel radices aliorum, aut contra quæ hic & nunc constens sentit se magis moveri: Sic, inquit *Gob.* t. 6. n. 224., si mentitus es, quandoque cum, quandoque sine causa, sufficiet propositum imposterum non mentiendi sine causa, quia gravius est mentiri sine causa, quam cum causa, v. g. ut impedias rixas, ut pro sis proximo. In similem sensum dicit *Esp.*

suprà sufficere dolere de magnitudine venialium: hi tamen Auctores non satisfaciunt illi, qui doleret de omnibus venialibus, & propone-ret cavere omnia, hinc,

912

6. *Arr. n. 22. & Bosco n. 245.* rectè dicunt me posse habere propositum sufficiens ad remissio-nem omnium, si doleam de illis, quæ feci, & proponam cavere similia, nam sicuti non feci omnia possibilia, sed tantum aliqua, sic satis erit proponere cavere similia, quamvis sciam me non posse cavere omnia possibilia.

913

7. Rectè etiam notant *Suar.* suprà & *Tann.* d. 6. q. 6. n. 20. duplia esse venalia, alia plenè deliberata, & hæc omnia possum moraliter vi-tare, ideoque possum proponere illa omnia ca-vere, quidquid contradicant aliqui cum *Bosco* à n. 202. Alia sunt semi-deliberata, & circa hæc sufficit dolere, quod facta sint, ac imposterum velle adhibere diligentiam pro illis saltem mi-nuendis, quantum humano modo fieri poterit. Ex dictis,

914

Colliges cum Con. Laym. & Caſtrop. suprà, item cum *Tamb.* n. 14. propositum de mortalibus in hoc præcipue differre à proposito de veniali-bus, quod propositum de mortalibus debeat se extendere ad omnia etiam collectivè sumpta, non item ad omnia venalia, nequidem distri-butivè. Addunt iisdem Auctores, propositum respectu mortalium debere esse magis efficax, quia relapsus in venalia non est ita noxius, ne que occasiones ita sunt e vitabiles: Inde rectè in-ferunt, facilius esse absolvendos, qui sæpè red-eunt cum iisdem venialibus, quam qui cum iisdem mortalibus. Quod autem illi omnes, ex-cepto *Caſtrop.*, doceant, etiam consentiente

Pylar.

¶
Play. nū. 292. non esse obligationem propo-
nendi fugere occasiones proximas venialium
in hoc puto non esse audiendos, uti dixi l. 5. n.
283. nam qui vult periculum proximum pecca-
ti venialis, censetur velle peccatum veniale; &
ēcontrā qui præcipit, ut vitē veniale, etiam
præcipit, ut vitē illud, quod moraliter certō
me inducet in veniale: imò quamvis esset tan-
tum probabile periculum proximum, ne indu-
cerer in veniale, adhuc tenerer sub veniali illud
fugere, quia hoc ipsum probabile periculum
est præsens malum animæ, quod ex charitate
teneor cavere, uti pluribus dictum est l. 5.
num. 257.

Quandonam dubium sit, vel censeri debeat
deesse propositum sufficiens, ideoque debeat
negari vel suspendi absolutio, præsertim in re-
cidivis & constitutis in occasione proxima pec-
candi, dicetur à n. 1819. 1831.

D U B I U M III.*Qualis Confessio requiratur.***A R T I C U L U S I.***An debeat esse integra materialiter.*

R Esp. Ad Confessionem, per se & ordina-
riè, requiritur integritas materialis, sita in-
eo, ut postquam diligenter te excusseris, &c.
conscientiæ tuæ sinus & latebras (ita loquitur
Trid. sess. 14. c. 5.) exploraveris, confitearis o-
mnia mortalia memoriæ occurrentia, non-
dum confessa, eorumque numerum & cir-
cumstantias, quæ speciem mutant. Patet ex-

915

K k 5

Trid.